

Justitssecretæren til Indførelse i Stemmegivningsprotocollen og til Opbevarelse i Retteens Arkiv.

§ 146.

Afgives Stemmer for forskellige Meninger og Meningsforskjellen ikke hæves ved den mundtlige Dverveielse, affattes Dommen efter de fleste Stemmer og iøvrigt efter den Regel, som for Krigsretterne er givet i § 108.

§ 147.

I Dommen nævnes Sagens Gjenstand, angives de Lovsteder, som komme til Anvendelse, og bestemmes Sagens Udfald. Den indføres i Domprotocollen, hvor den underskrives af samtlige Dommere, og oplæses i Generalkrigsretten før aabne Døre af Generalauditoren. Den udfærdiges dernæst i Generalkrigsrettens Navn, underskrives af Formanden og Generalauditoren, parapheres af Justitssecretæren og tilstilles den Befalingsmand, som har indsendt Sagen, for af ham at foranstaltes bekendtgjort ved offentlig Dplæsning af Auditoren, enten i den Krigsret, som har dømt i Sagen, eller hvis denne Ret ikke uden Bausfælgighed kan samles, i et Krigsforhør. Til at møde i denne Krigsret eller i et saadant Krigsforhør, for at paahøre Dommens Forhyndelse, tilfiges Tiltalte og i private Sager Parterne.

§ 148.

I alle Sager, hvori enten Noget er dømt til Dødsstraf, eller som ere af den Bessaffenhed, at Generalkrigsretten finder Anledning til at indstille til Formildelse eller Eftergivelse af idømt Straf, skal, forinden Dommen sendes til Bekendtgjørelse, Generalkrigsrettens Betænkning tilstilles Marineministeren, for af ham at foredrages Kongen. Dog forsaavidt den Høistbefalende over Flaaden eller en Deel af samme har af Kongen faaet Myndighed til at tage Beslutning angaaende Dødsdommes Fuldbyrkelse og idømt Strafs Formildelse, bliver Sagen med Generalkrigsrettens Betænkning at forelægge for ham. Kongens eller fornævnte Høistbefalendes Resolution paa Dødsdomme og ligeledes den Resolution, hvorved anden Straf formildes eller eftergives, bekendtgjøres paa samme Maade, som i Slutningen af § 147 er bestemt med Hensyn til Generalkrigsrettens Dom, og tilligemed denne.

. Ottende Capitel.

Om de ved militær Ret i Straffesager affagte Dømmes og indgaaede Forligs Fuldbyrkelse.

§ 149.

De ved de underordnede Krigsretter affagte Straffedomme, som ikke efter deres Bessaffenhed altid skulle forelægges Generalkrigsretten, fuldbyrdes, saasnart det af vedkommende Befalingsmand er bestemt, at de ikke blive at indaanke til Generalkrigsretten paa det Offentliges Vegne, og der, forsaavidt det er Tiltalte og i private Sager Parterne tilladt at paaanke dem, heller ikke fra nogen af dem er fremkommen lovlig Begjæring derom inden Udløbet af den derfor fastsatte Frist. Generalkrigsrettens Domme fuldbyrdes strax efter deres Bekendtgjørelse. Dog forsaavidt der i en ved militær Ret affagt Dom er bestemt en vis Tid, inden hvilken Noget skal opfyldes, kan Dommen med Hensyn dertil ikke fuldbyrdes, førend Tiden er udløbet. Derhos kan, naar den militære Tjenestes Laryden Paagjældendes Sygdom eller andre særegne Omstændigheder uomgængeligen fordrer, at Fuldbyrkelsen af en tilkjendt Straf i nogen Tid udsættes, saadan Udsættelse bestemmes af den Befalingsmand, som skal foranstalte Fuldbyrkelsen.

De særegne Bestemmelser, som ere givne angaaende Fuldbyrkelsen af visse Straffe, naar de ere tilkjendte Personer, der ere benaaede med Ordenstegn, forblive i Kraft.

§ 150.

Med Hensyn til Erstatning, Omkostninger eller private Bøder, som ved militær Retsdom eller ved Forlig, indgaaet ved saadan Ret, maatte være tillagt Noget, har denne selv at foranstalte, at Dommen eller Forliget fuldbyrdes. Iøvrigt er det Pligt for de militære Befalingsmænd og navnlig for dem, som have at besørge Krigsretsdommes Indaankning, at drage Omfarg for Fuldbyrkelsen af de ved militær Ret affagte Straffedomme, samt af de ved saadan Ret indgaaede Forlig, hvorved Bøder, til det Offentlige ere vedtagne, og de have forsaavidt de ikke selv kunne lade iværksætte, hvad der i saa Henseende er fornødent, at henvende sig med de nødvendige Begjæringer til andre vedkommende Embedsmænd. Saaledes